

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

L'actuació del Sr. Lligé

L'afirmació que férem en altre número de EL DEMÓCRATA, referent a que don Joan Lligé i Pagès no serà més diputat per a aquest districte, ha tret de fogó al seu secretari; i encare que havem de suposar, dit sigui amb tots els respectes, que la seva indignació és d'encàrrec, no podem deixar sens rèplica algunes consideracions que en son primer nombre ens etziva «La Veü del Vallès», de Cardedeu, que ja sabem, i oportunament explicarem el perquè del seu domicili.

En primer lloc, hem de confessar que ens ha fet molta gràcia la sinceritat amb que l'orgue del senyor Lligé ens conta que hagut d'intervenir en algún afer judicial. Nosaltres celebrem la nova de tot cor i fem present al senyor Lligé que *celebrarem* moltíssim que les seves gestions tinguin un *feliç* resultat.

Passem per alt lo de Mollet, esperant que el senyor Lligé se n'enteri millor, imitant al seu antecessor; i ja farem més endavant, article apart d'aquest assumpte.

En quant a que a en Torras i als seus amics els cap l'honor d'haver inaugurat la lluita judicial a Granollers, reproduint denúncies contra els senyors Tardà i Barangé, *ferms companys de causa*, hem de declarar lo següent:

Està en lo just el senyor Lligé en conceputar com un honor el portar als tribunals als que han abusat, en profit propi, dels càrrecs que han ocupat en corporacions públiques. Això és veritablement un honor, i estem orgullosos de monopolitzar-lo; si bé deplorem que una moralització general no ens hagi privat d'aquesta singularització.

Are, senyor Lligé, defensor dels senyors Tardà i Barangé, en quant a lo de la inauguració de certs procediments, permeti'ns que li diem que s'equivoca; i l'equivocar-se quan s'és diputat a Corts, és pecat imperdonable. Per això i tantes altres coses no és convenient que vostè torni a ésser diputat per aquest districte. (En Cambó i algú altre que no bada mai, ja el treuran de dubtes.) Si la memòria no ens és infidel, recordem que les denúncies judicials varen ésser solemniament inaugurades pels amics del senyor Barangé l'any 1906, portant a la presó al nostre bon amic Torruella, per ses fermes campanyes anticaciquistes. (I no parlem de la vergonyosa persecució de que es feu víctima a l'Esteve Garrell, per a respondre a les valentes acusacions que feia des d'«El Congost».) Més tard, i com a resultat d'altra denúncia, va ésser condemnat a desterro, el mateix Torruella, qui el passà a Arenys de Mar; i en Salvador Màs encare sofreix condemna per altra carícia vostra.

L'any 1915, el vostre amic Tardà distingí amb una denúncia a aquest pobre periòdic, i

amb dues al nostre amic senyor Torras, per una de les quals tingueren d'anar a declarar tots els regidors d'aquella època, entre ells el senyor Barangé, i els empleats en les oficines municipals; i entre els anys 1916, 17 i 18, *heu presentat més de VINT denúncies criminals al jutjat de primera instància*, demostrant així vostra mala intenció i la confiança que us inspirava la vostra influència en certa oficina judicial. Que consti que no detallem les causes que heu seguit contra nostre; però si convé ho farem, per a major publicitat i satisfacció vostra.

Nosaltres, davant de tot això, i convençuts de que l'influència de l'actuari don Joan Comas i Gruart havia de neutralitzar tota acció que intentessim en defensa nostra, vàrem aguantar la riuada sense dir aquesta boca és nostra, a excepció de dos casos, el d'en Salomero i el d'en Xuclà, que fan *pendant* amb les vostres denúncies contra en Brunet i el conceller senyor Jonch.

La denúncia contra els senyors Barangé i Tardà, l'acordà l'Ajuntament, després d'un expedient i una informació, i davant de la seva voluntat, que és la de tot un poble (i això no ens ho pot negar el senyor Lligé, quan menys per respecte al president de l'Assemblea de Municipis de Catalunya senyor Puig i Cadafalch), no tenim més remei que abaixar el cap.

Acabem dient que aquest assumpte és per a tractar-lo am més detenció i potser més en serió. Encarregarem que es fassi així, i, mentres tant, i per a avui, ens limitem a sentar la següent afirmació, que brindem al luxós confrare, per a qui va aquesta réplica: **En Joan Lligé i Pagès no serà més diputat per a aquest districte.**

I el temps per a testimoni.

DON-PAR

Via fora lladres!

Al crit de «Via fora lladres!», vàrem iniciar-nos en la política de Granollers i havem hagut de veure, amb continuat escàndol, com els regionalistes, nacionalistes o catalanistes de la Lliga, a l'objecte d'assegurar-se una estabilitat en el districte, feien i fan d'esqueneta als abominables cacics que per durant bon nombre d'anys arruïnaren nostre poble, mentres nodrien llurs caixes de caudals amb la suor d'altri.

I és en el precís moment en que, per la voluntat sobirana del nostre poble, són arreconats de l'administració i la política de Granollers, quan els èmuls d'en Cambó posen els fonaments per a aixecar un pedestal a la memòria de les desferres d'aquell ominós caciquisme al que fa referència el bèl·lic articulista del flambant confrare, «La Veü del Vallès».

Nosaltres havem procurat foragitar de casa el caciquisme que «vexa i oprimeix»; i, malgrat no haver escollit procediment per a aconseguir-ho, ja que la bondat del fi justificava tots els medis, ens plau el no haver necessitat de virulències ni mides extremes, de les que tant aparenta gaudir el jove periodista que deixa la Ciutat per a redimir-nos del *caciquisme* d'en Torras.

La Lliga va contribuir, i molt, a enderrocar l'antic caciquisme que imperava arreu de Catalunya, amb el del·liberat propòsit — els fets han vingut a demostrar-ho — de substituir-lo per altre que infama, denigra i deshonra; i si per dissort no els ha estat possible, pel què fa referència a nostra vila, aconseguir llur objecte, aconsolin-se com puguin, car nosaltres, els qui hi havem aportat un concurs modest però decidit, estem orgullosos d'haver contri buït a una obra de llibertat ciutadana que honora, malgrat tregui de pollaguera als marmanyers de la política, disfressats de renovadors i fins de regeneradors de la terra catalana.

Un absolut desconeixement de la política vallesana, és l'únic justificant a determinades afirmacions, car les imputacions que es preté fer-se'ns i les amenaces llençades contra els que actuem de capdevaners en la política del nostre poble, han de caure forçosament com lloses de plom sobre els *Lachicas* de Granollers, defensats i sostinguts a capa i espasa pels *figurons* de la Lliga Regionalista.

Com volen que ens preocupi el record del què ha succeït a Granada, si érem precisament nosaltres els que estavem decidits, l'any 1915, a matar el drac del caciquisme? Solament pogué aturar-nos, allavors, el que en les eleccions del novembre va presentar-se'ns de cos present i ja putrefacte.

Sapiguen els *revolucionaris* de la plaça de la Cucurulia, que no estem pas disposats a consentir *resurreccions*, que vindrien, indiscutiblement, a entrebancar la nostra tasca sanitosa i ens tornarien a aquell temps en que els professionals de totes les males arts confonien llástimosament la caixa del poble amb la pròpia, amb greu perjudici per al comú.

El poble honrat que treballa i sab rebel·lar-se contra les grans injustícies, ha estat el que desterrant motllos antiquats, ens ha confiat el govern de la vila, i fora ell qui, amb la força de la raó, —no amb la raó de la força— el que privaria que s'atansessin a la caixa municipal aquells que varen ésser llençats del govern de Granollers en moments que perduraran en la memòria de tots.

JOAN MONTAÑA RIERA

Altres reliscada

Nostre colega «Foc Nou» reconeix, en son passat nombre, la reliscada soferta en son ar-

Fernando Palau S. en C.

BANQUEROS

Corresponsales del Banco de Barcelona (Sucursal I) y Banco Hispano Americano

CALLE CLAVÉ, 34 : GRANOLLERS

Negociamos los cupones Interior, Exterior y Amortizable 4 % vencidos

Operaciones de Banca de todas clases : Negociación y cobro de efectos de comercio : Emisión de cheques : Órdenes de Bolsa : Negociación y cobro de cupones, etc., etc.

ticle *El Sr. Boét i l'Estatut de Catalunya*, i, a l'intentar justificar-la, encamina la polèmica per uns viaranys en els quals poder-hi cercar una posició que estimem més encertada per a defugir el ridícol on els ha portat la seva palesa passivitat i criticable desconeixement dels assumptes que tracten.

No es molestin per les «floretes» a ells dedicades; procurin rectificar la seva *idiosincrasia* i no dubtin que hi sortirà guanyant la causa que volen defensar.

L'actitud adoptada per l'amic Boét en el Parlament espanyol no ha estat, ni pot estar en contradicció amb l'acord adoptat per l'AJuntament de nostra vila; i precisament fent honor aquest, a la seva significació lliberal i demòcrata, va procedir amb arreglo a ses conviccions, no permetent que imposició de cap mena influís en les decisions a prendre.

El què passa, — i creguin els amics particulars que fan l'esmentat periòdic que sento vivament haver-los de posar en evidència — és que, degut a la seva especial manera d'ésser, ni sisquera s'han preocupat de conèixer el text de la proposició votada pel consistori, i aquesta nova relliscada, per molt que aguditzin l'ingeni, no podran justificar-la, ni davant dels seus amics i llegendors.

Finalment, per a que no vegin en nosaltres ensanyament, passem per alt recollir tot allò que tingui l'article d'en «Ros i Ros» de molest per als nostres amics i correligionaris senyors Sala i Boét i d'una manera molt especial per a la premsa madrilenya, car farem quant estigui de nostra part perquè no se n'enterin.

Quin concepte formarien de la premsa nacionalista de nostra vila!... (Amb perdó de «La Veu del Vallès».)

Los mismos perros...

Ha aparegut en aquesta vila un periòdic setmanal, amb el títol de «La Veu del Vallès». S'anomena nacionalista, adherit a la Lliga de Barcelona, i està domiciliat a Cardedeu. Es confeccionat a l'impremta de càmera i parla només que del nostre amic, el diputat provincial senyor Torras, i, naturalment, tira fortament en contra d'ell.

Els primers passos que ha dat a la vida pública, ja són de mal educat, puix ni tant sols ha tingut la delicadesa de saludar als seus confreres de Granollers... vui dir del Vallès.

La presentació és ben diferent de tots els periòdics que han vist la llum a Cardedeu, a Granollers i a tota la comarca vallesana. Això, i volguer fer entendre que és domiciliat a la veïna vila, quin nom és famós a tot arreu pels seus celebrats borregos, i de quina població no en publica ni un sol anunci ni una petita notícia, junt amb indicis que tenim del còm i perquè d'aquesta publicació, ens permetem afirmar que els que fan «La Veu del Vallès»

volen despistar a la opinió, tapant-se la cara amb una careta perquè no els coneguim, essent, com són, *los mismos perros* de sempre, *con diferentes collares*.

A aquests *senyors*, autors de moltes campanyes reprovables que s'han vingut succeint a Granollers, i que per mal nom de nostra vila han sovintejat d'una manera ignominiosa, els fem avinent que nosaltres per a res ens entendrem amb els de Cardedeu, i que tirarem dret contra els autors i el *pagano* de tot el què s'ha vingut publicant a Granollers des de fa anys amb intenció malèvola i denigrant; i això ho farem en la seguretat de que no errarem el tret i farem *suro*.

Diem això, perquè en son primer nombre «La Veu del Vallès». de Cardedeu sembla que es proposa parlar de Granollers i dels seus homes, prescindint de fer-ho dels interessos de Catalunya, del Vallès, i fins de Cardedeu mateix.

I sembla, també, que en el *fondo* hi deixi entreveure certes intencions malsanes, pròpies del despit i l'impotència de gent rencuniosa i de migrats instints.

Per tot el què hem dit, els fem avinent que estem disposats a arrancar-los la careta, ensenyant la seva fatxa al poble, per a que es convenci, com ja nosaltres ho estem, de que són els mateixos de sempre...

Es a dir, *los mismos perros*...

UN PAGÈS DEL FIGARÓ

Per a mostra, dos botons

Copiem al peu de la lletra d'un diari de Barcelona:

«INCAUTACIÓN IMPORTANTE — El inspector de Abastecimientos de Sevilla se ha incautado, en la finca de Miguel Sánchez, de 128,400 kilos de habas; 497,562 kilos de trigo; 4,348 kilos de garbanzos; 24,764 kilos de avena; 795,670 litros de aceite; 7,779 kilos de arroz, y y 26,995 kilos de cebada. De todos estos artículos sólo había declarado su propietario 2,832 kilos de trigo y una pequeña cantidad de garbanzos. Se calcula que aproximadamente corresponderá a dicho inspector por esta incautación, unas 500,000 pesetas».

Aquest senyor *Miguel Sánchez* és el conegut *Miguel Sánchez Dalp*, ric hisendat de Sevilla i capdevanter del grup regionalista que en dita capital andalusa actua baix la direcció del nostre gran Cambó.

Fem aquesta aclaració, perquè, en la forma que publiquen la notícia molts periòdics, el públic pot pensar que aquest senyor *Miguel Sánchez* és un *Miguel Sánchez* qualsevol; i bo és, en aquests casos, posar els punts sobre les is.

Nosaltres, aquest fet, el trobem molt d'acord amb el *sentimentalisme* català de la Lliga, que tant emociona a en Puig i Cadafalch.

Visca Catalunya!

¡¡Viva Sevilla!!

¡¡¡Olé!!!

Poseu-vos drets!!...

Aixequem el braç!!! ..

* * *

El dia 8 del mes actual es celebrà a Bilbao un míting de caràcter social, en el que el propagandista sindicalista Galo Díez acusà a en Cambó d'haver motivat la suspensió de les garanties constitucionals a Barcelona.

Va dir que no feia encare un mes en Cambó va endressar una comunicació al Comitè de la Confederació General del Treball, demanant-li que es sumés, aquest organisme, al moviment autonomista.

El Comitè va negar-s'hi, i, vist això, en Cambó sol·licità de dit Comitè la celebració d'una entrevista, que tingué lloc a Barcelona.

En Cambó va preguntar als individus del Comitè que els semblava la sindicació obligatòria, al què contestaren que els era indiferent.

Després va pregunta'ls-hi si estaven disposats a sumar-se al moviment autonomista. Li respongueren que no podien donar-li una contestació definitiva, puix abans necessitaven tres coses, que eren: Aixecament de la suspensió de garanties constitucionals; llibertat per als 72 detinguts en el cuirassat «Pelayo», i llibertat també per als que es trobaven a la presó acusats de delictes socials.

Allavors, el «*leader*» regionalista va assegurar-*ra'ls-hi* que si se sumaven al moviment autonomista seria aixecada la suspensió de les garanties i es posaria en llibertat als detinguts en el «Pelayo».

Referent als reclusos en la presó de Barcelona, acusats d'assassinats de patrons i capatassos, no depenia de les seves facultats assolir la llibertat d'aquests. Vist tot això, el Comitè de la Confederació del Treball, va negar-se a accedir als desitjos del senyor Cambó.

Així, ja sabem que si no s'ha aixecat la suspensió de les garanties a Barcelona ha sigut per culpa del «*leader*» regionalista, i si no s'ha donat la llibertat als presos del «Pelayo», és perquè al senyor Cambó no li dóna la *reial* gana.

No sabem que en Cambó fos *el amo de la calle*.

El concert Mateo

En Marius Mateo ha visitat aquesta vila, en sa *tournee* per terres de Catalunya. L'eminent violinista — «*eminent*» li diuen els que tenen autoritat reconeguda per a qualificar-lo — ha donat un concert a La Unió Lliberal, la vetlla del dijous passat. I, com era d'esperar, aquest concert ha constituït un gròs aconeteixement en la nostra vida de prosa i quietut; ha sigut un triomf més per al gran artista i un nou èxit per

a l'*Orfeo Granollerí*, que ens l'ha fet conèixer organitzant el concert.

A la crida de l'*Orfeo* respongué el públic de sempre; els *savis de secà* i els *senyors* que tenen plaer per a esplai de la nena que hi esgarra cuplets i valsos vienesos, es quedaren a casa.

El programa del concert el formaven les obres següents:

Suite (en cinc temps), Ries; *Romanza en «fá»*, Beethoven; *Serenata*, D'Ambrosio; *Réverie* (Somni), Schumann-Mateo; *Gavota* (de l'any 1680), Geminiani-Mateo; *Souvenir de Moscou*, Wieniawski; *Nocturno en «mi bemol»*, Chopin; *Sicilienne et Rigaudon*, Françoer-Kreisler; *Zigeunerweisen* (Aires bohemis), Sarasate.

Demés, fóra de programa ens feu sentir, a l'acabament de cada una de les tres parts del concert, *Mazurka*, de Wieniawski; *Serenata*, de Drla, i *Humoresque* de Mauraage.

No som qui, nosaltres, per a jutjar el mèrit de les obres, consagrades ja pels públics més intel·ligents, ni per a qualificar el treball d'en Marius Mateo, que ha merescut els més ditiràmics elogis de la crítica mundial. Nosaltres direm només que deu ésser un gran artista, un verdader artista, el qui, com el nostre il·lustre visitant, aconseguí que un públic, compost essencialment d'obrers que sortien del treball i que desconeixen festes com la de dijous, escoltés a tota hora amb religiositat corprenedora i gairebé s'aguantés el respir, en molts moments, per a fruit millor les divines harmonies que sortien de son *Stainer*.

Nosaltres, que ens coneixem i sabem que no hem de fer de *crítics*, direm tant sols que és reservat als artistes l'escoltar les xardoroses ovacions que ressonaren la nit del dijous a La Unió Lliberal i que era el premi d'un auditori subjugat per l'art meravellós d'en Marius Mateo, a qui feu un segon ben digne d'ell, el jove pianista en Ferràn J. Obradors.

...

La prevenció amb que era mirat el concert Mateo, com ho és tota cosa nova per natural desconeixement del públic, i l'èxit esclatant que ha tingut, ens indueixen a creure que, si l'*Orfeo* de La Unió Lliberal, conseguint amb sa noble idealitat, organitza altres festes d'art com la de dijous, l'èxit material anirà d'acord amb els aplaudiments d'un públic que sent i que pensa, i que cal només un xic d'esforç per a elevar-lo a la mateixa alçària dels auditoris més selectes. Tingui's per ben segur que contra dels enlairats propòsits de l'*Orfeo* s'estrellarà la passivitat d'aquells que mai es mouen de casa per a després poder-se queixar de que no es fa mai res de nou a casa nostra, i no hi podran res els analfabets i intel·lectuals de taverna que, portats per l'odi i la rencúnia que els corseca, s'apleguen a l'entorn d'una *estrella de cafè concert* a l'hora que un artista com en Mateo es presentava al nostre públic.

El Carnaval

Brillantíssims resultaron los festejos que, con motivo del Carnaval, se celebraron en La Unión Liberal y Casino de Granollers los días 2, 3 y 4 del corriente.

Los salones de La Unión Liberal fueron incapaces, los tres días, para la multitud que los invadió, para ser actores o espectadores de

los bailes que se dieron con el concurso de la orquesta «La Moderna», debidamente aumentada. El baile que se celebró en la noche del lunes lo fué de máscara, acudiendo al mismo buen número de señoritas luciendo originales y vistosos disfraces, aparte de los indispensables pierrots y mascarones de dudoso gusto. Los cinco premios que se ofrecían, fueron concedidos en la siguiente forma:

Primero, a la señorita María Cuquet, originalísima y elegante «Panotxa de blat de moro»; segundo, señorita Asunción Santaugini, «Frensa barcelonesa»; tercero, señorita Lidia Santaugini, «Lira»; cuarto, señorita Margarita Garrell, «Jardinero inglés», y quinto, señorita Carmen Pagés, «Manola».

...

El Casino de Granollers ha ofrecido la nota sobresaliente de las pasadas fiestas, si por otra cosa no, por el acierto y buen gusto con que fué adornado el salón teatro. Este presentaba magnífico aspecto, contribuyendo al mejor conjunto una lámpara de muy grandes proporciones que pendía del centro del techo y que era un derroche de iluminación. El escenario, convertido en original barraca de esas llamadas «Pim-pam-pum», fué otro acierto de nuestro amigo, el joven Amadeo Barbany, a quien habíase encomendado la dirección del adorno, del salón, que fué muy justamente elogiado.

El domingo se celebró el ya tradicional baile de máscara, otorgándose cinco premios: el primero, a la señorita Teresita Barbany, que con exquisita elegancia simbolizaba los catorce puntos de Wilson que han traído la paz; el segundo, a Margarita Garrell, cuyo original disfraz de fogón con una olla de coles, llamó mucho la atención; el tercero, a María Cot, *Tomasetta de l'Auca del Senyor Esteve*; el cuarto, a Asunción Santaugini, matrona romana símbolo de la Justicia, y el quinto a una monada de soldado yanqui que resultó ser la señorita Emilia Garriga.

El martes, después de mediodía, tuvo efecto el típico *Ball de donzelles*, al que acudió enorme gentío. Los niños concurrentes fueron obsequiados, como de costumbre, con dulces y juguetes, habiéndose repartido algunos de éstos de más valor como premio a los niños que se presentaron disfrazados con más gusto y originalidad.

Luego, a las cuatro y media de la tarde, salió una vistosa comparsa, formada por unos cincuenta niños, a los que precedía la banda del batallón de Estella y una carroza con el Rey de la broma y su corte. Bellas señoritas, tocadas con flores y luciendo vistosos mantones, a las cuales acompañaban socios del Casino, postularon a favor de los pobres del Hospital y Asilo, recaudando la respetable cantidad de 375.50 pesetas. Ha merecido grandes elogios esta laudable apostilla a fiesta como la del martes de Carnaval, haciendo esperar que en años sucesivos no será muy difícil que sucedan tan noble iniciativa las demás sociedades.

Inútil decir que en los bailes que se dieron tarde y noche, amenizados por la banda de Estella, que fué muy aplaudida, no decayó un solo instante la alegría entre los concurrentes al Casino.

Los niños que tomaron parte en la comparsa, se reunieron en banquete, en la fonda de Europa, brindando muy elocuentemente José Sala, Santiago Parada, Francisco Glanadell, Amador Garrell, Amadeo Barbany y don Alfredo Canal, que presidió el acto.

LOCALES

El viernes pasado fué proclamado en esta villa el estado de guerra decretado en toda Catalunya.

Procedió a fijar los bandos firmados por el Capitán General de la región, Excelentísimo señor don Joaquín Milans del Bosch, un piquete de caballería del escuadrón acantonado en esta villa.

Ha hecho su aparición en esta villa un periódico nacionalista, con el título de «La Veu del Vallés».

Con «Foc Nou» son dos ya las publicaciones nacionalistas de la Lliga que ven la luz en Granollers.

Eramos pocos y parió la abuela.

En el taller de cerería que don Miguel Parera posee en la calle de Ricoma, sufrió serias quemaduras un joven operario que se hallaba trabajando en la elaboración del citado artículo.

En la sociedad «La Alhambra», y con el laudable propósito de deslucir el éxito del concierto Mario Mateo, dióse otro concierto a la misma hora que tenía lugar aquél, tomando parte una orquesta y una cupletista.

Con las funciones del pasado domingo, día 9, ha dado comienzo, en el teatro de La Unión Liberal, la actual temporada de Cuaresma, a cargo de la excelente compañía de opereta y zarzuela Serra-Cubells, en la cual figuran artistas tan estimables como Enriqueta Benito, Teresita Mas, Pilar Aranguren, Pedro Segura, Damián Rojo y Jaime Corberó, entre otros.

El programa de la función de tarde lo integraban, *El Príncipe Casto*, *La primera de feria* y *Lysistrata* y el de la noche, *Los pícaros celos*, *La cara del ministro* y *La mazorca roja*. En todas ellas destacó muy mucho el primer actor señor Segura, en particular en *La cara del ministro*, que fué la obra que más gustó.

Para hoy se anuncia, por la tarde, *Las carceleras*, *Los buenos mozos* y *La Viejecita*, y por la noche, *La casita blanca*, *La cartujana* y *María de los Angeles*.

Como en las funciones del pasado domingo, la parte musical corre a cargo de la orquesta «La Moderna».

Vistes de Granollers

Nova sèrie de targetes postals

Preu: 10 cènts. :: Àlbums de 20 postals, 1'50

De venda a la

Impremta Garrell

Imp. Garrell : Granollers : Teléfono 117

Materiales Eléctricos A. E. G.

A. E. G. Thomson Houston Ibérica, S. A. Aragón, 285, Barcelona

Grandes existencias de

Motores Eléctricos de $\frac{1}{2}$ A 200 H. P.

Conductores eléctricos : Cobre desnudo

Hilo de bobinas para reparaciones

Materiales de instalación

Interruptores de palanca

Material de alta tensión

Aparatos de medida

Lámpara EGMAR : Lámpara NITRA

ELECTRO-BOMBAS tipo KRISTALL

La mejor BOMBA, en cuanto a rendimiento, de no tener avería

Enviamos gratis Ingeniero para realizar estudios de instalaciones de Fábricas o Centrales

ROYAL HOTEL MEUBLÉ

S. A.

Carmen, 22 : Barcelona

Ensanchado este Hotel con la adquisición de la casa contigua, tenemos el gusto de participar a nuestros distinguidos clientes que habiendo quedado terminadas las obras de la

GRAN AMPLIACIÓN

efectuada en el mismo, contamos desde ahora con

37 nuevas habitaciones

la mayor parte de ellas con cuarto de baño particular y dotadas de todo el confort moderno

Este Hotel, único en su clase en Barcelona, no tiene igual en España ni superior en el extranjero

Bar La Bohemia

CENTRO DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS
Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICÓRES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT
SÁBADOS Y DÍAS FESTIVOS

Precios económicos
Calle de la Palma, 17

Ha tastat vostè l'exquisit

ANIS

BAGES?

Provi'l, que és el millor

FABRICANT

FILL DE R. CURA

Fábrica a Sant Fructuós de Bages
Despatx i magatzems a Manresa
Sucursals a Vich i a Sabadell

Representant a Granollers:

Josep Sala

12, Plaça d'en Perpinyà, 12

ALERTA! ALERTA ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales VICHY CATALAN, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales VICHY CATALAN llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima VICHY CATALAN», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

SABONS

I LLEIXIUS

Fabricant:

JULI CANUT

Barcelona (La Segrera)

Representant a Granollers
amb dipòsit per a la venda

LLUIS OLIVÉ

Josep Umbert (Aurora), 37